

Pe malul visului

Iorguveronic@yahoo.com

În noapte stau și cuget ,mută
La marea gândului neînțeles
Adorm pe plaja visului, pierdută,
Purtată de val spre al meu eres.

Din marea gândului conceput
De fantomele minții mele,
Apare în noapte refăcut
Din spuma mării ,din praf de stele,
Un idol ce n-am mai văzut
Decât cu ochiul minții mele.

Și se apropie de mine
Cu fața-i albă ca luna plină
Privindu-mă cu afecțiune,
Cu ochii săi ca marea-n beznă.

Înghet și nu pot să mă uit,
Și totuși cât l-am așteptat,
Și am crezut că-i doar un mit,
Un vis al meu demult uitat.

Acum e aievea lângă mine
Și mă atinge cu mâna-i udă
Tresar ușor de-atâta bine
Și trupul simt că nu-mi mai rabdă.

Cu gura-i rece ca apa mării
Mă adapă el neîncetat,
Cu păr din soare îmi mângâie nuri
Ce plăcerii au și cedat.

Îi caut ochii cu privirea,
El mă sărută din priviri,
Și încerc să nu mă pierd cu firea
În ale sale dezmierdări.

Cu un sărut pecetluiește
Acea noapte de amor,
Și soarele iar mi-l gonește
Pe visul meu cel călător.

Și mă trezesc nedumerită,

Îl caut în mare ,îl caut în nor,
Mă-ntorc în mintea mea pierdută
Tânjind după acel călător.